

Ipotenuza despărțirii

Adina Speranta

Un punct comun cândva, iubirea,
a-ngemănat două destine-
un Tu de-un cromatism aparte,
un Eu pierdut printre ruine.

Eu-doar amurgul vietii-n care
strânsesem vise prezumtive,
iar Tu-un răsărit sălbatic
printre iluzii primitive.

Ca-ntr-un delir scăpat din cușcă
ne-am întâlnit instinctual,
gândiri diametral opuse
unite-n punctul virtual.

Eu desenam spre est confuzii,
un strigăt germina în ele,
spre vest, te sufoca o vară
din algele uitare-n piele.

Învinși de-această geometrie
în care ne-am jucat de-a mirii,
săpăm cu semne de-ntrebare
ipotenuza despărțirii.

Adina V.

09.07.2017